

РЕШЕНИЕ

№ 13047

гр. София, 26.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 26.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **3718** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ) във връзка с чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по повод на жалба с вх. № 14 686 от 12.04.2024 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № Е-11Х-00-22 от 03.04.2024 г. по описа на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), подадена от „ДИВА-7“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Л. С. Т., чрез адв. Ц. С. от АК – В., със служебен адрес [населено място], [улица], ет. 5, Адвокатско дружество „П. и К.“ срещу Решение № Ж – 223 от 14.03.2024 г. на КЕВР, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11Х-00-22 от 30.01.2024 г., подадена от оспорващия срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД.
С жалбата се иска съдът да отмени Решение № Ж-223 от 14.03.2024 г. на КЕВР като неправилно и незаконосъобразно. Посочва се, че „Дива-7“ ЕООД е налице правен интерес на основание чл. 22, ал.1, т. 2 от Закона за енергетиката да обжалва Справката за преизчислени количества електрическа енергия, издадена от „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД на 22.12.2023 г. и фактура № [ЕГН] от 22.12.2023 г. пред КЕВР. Допълнително се посочва, че пряко засягане е налице, тъй като са засегнати права и законни интереси, регламентирани от материалното право, т.е. изменят се и пораждат задължения. Допълнително се посочва, че се поддържа изложеното в жалбата пред КЕВР относно нарушение на процедурата, реда и начините за преизчисляване на количеството електрическа енергия, начислена на

абоната в хода на извършената проверка по реда на чл. 49 от ПИКЕЕ, което е довело до незаконосъобразно допълнително начислени количества електрическа енергия. Инвокират се съображения, че в ал. 5 на чл. 49 от ПИКЕЕ се прави разграничение на основаните видове неизправности на СТИ, а именно 1) несъответствие на метрологичните и/или технически характеристики с нормираните; 20 нарушения в целостта и/или функционалността му и 30 съмнения за добавяне на чужд за СТИ елемент. В тази връзка се посочва, че липсват данни СТИ да е преминал последващ метрологичен контрол. В хода на съдебно производство оспорващият, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. С., който поддържа жалбата, предлага да се уважи, депозира писмено становище и претендира разноси, за които ангажира списък.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, редовно призован, се представлява от юрк. Б., която оспорва жалбата и предлага да се отхвърли като неоснователна и недоказана. Предлага да се потвърди решението на КЕВР като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение и депозира писмено становище по съществуващото на спора.

Заинтересованата страна – „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, редовно призована, не се явява и не се представлява. По имейла на АССГ е постъпило писмено становище, в което са изразени доводи по съществуващото на спора и е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От данните по делото се установява, че административното производство е образувано по повод на жалба, подадена от „ДИВА-7“ ЕООД, с управител Л. Т. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД (Е. Запад). С нея жалбоподателят е възразила срещу задължение по фактура № [ЕГН] от 22.12.2023 г., на стойност 7 588,87 лв. с ДДС и срещу издадения Констативен протокол от извършена проверка на средство за търговско измерване (СТИ).

Тъй като жалбата е била подадена направо пред административния орган, КЕВР, на основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3, я е изпратил на електроразпределителното дружество за извършване на проверката по компетентност и изразяване на становище по случая.

На 13.02.2024 г. в КЕВР е постъпило становище на Е. Запад, в което е посочено, че на 19.12.2023 г. служители на отдел „Нетехнически загуби“ към Е. Запад са извършили техническа проверка на СТИ, с фабричен №[ЕИК], на обект на „ДИВА-7“ ЕООД, представляващ търговски обект, находящ се в [населено място] извор, м. Краище, с абонатен № [ЕГН]. В момента на проверката след уведомяване на органите на МВР на телефон 112, е съставен Констативен протокол (КП) № 3036080/19.12.2023 г. в присъствието на свидетел, който не е служител на Е. Запад, което е удостоверено с подпис и потвърждава верността на написаното в него.

По време на проверката потребителят е потърсен на адреса, но същият е отсъствал.

В резултат на проверката е съставен спорния Констативен протокол, в който е посочено, че пломбата на клемен блок е нарушена. Електромерът е измерен с еталонен уред, в резултат на което е установено, че СТО измерва с грешка – 53,15 %. Установена е промяна на схемата на свързване, водеща до неточно измерване на количествата електрическа енергия. Уточнено е, че промяната в схемата на свързване се състои в поставяне на шунт от меден проводник чрез разпробиване между

входящата и изходящата токови клеми на клемен блок на електромера на фази R,S и T. По този начин консумираната електрическа енергия се измерва частично от СТИ и съответно не се заплаща от потребителя. Холограмният стикер на големия капак на електромера отляво е нарушен, пломбите на големия капак на електромера – фирмена и метрологична, не са оригинални. Електромерът е демонтиран и поставен в безшевнен чувал за метрологична експертиза, като на негово място е монтиран друг изправен електромер.

До клиента са изпратени Уведомително писмо с изх. № NTZ 191743 от 20.12.2023 г. и копие от Констативен протокол № 3036080 от 19.12.2023 г. На базата на тези документи е изчислено количеството електрическа енергия на клиент с абонатен № [ЕГН] за периода от 20.09.2023 г. до 19.12.2023 г., в размер на 20 175 КвЧ.

На 22.12.2023 г. Е. Запад е издал фактура № [ЕГН] за сумата в размер на 7 588,87 лв.

На 19 .01.2024 г. между жалбоподателя и заинтересованото лице по делото е подписан Споразумителен протокол (л.64), с който същите са се споразумели за разсрочване на задълженията по фактура № [ЕГН] от 19.01.2024 г. (л. 42).

В хода на административното производство, КЕВР е направил извод, че жалбоподателят с подписването на Споразумителният протокол е признал изрично, че дължи описаните в него суми. Видно от съдържанието на Споразумителния протокол в т.1 е посочено, че е налице неизпълнено задължение към Е. Запад, по клиентски номер 540006735057, в размер на 7 588, 87 лв. с ДДС, а с т. 3 клиентът (жалбоподателят по делото) се задължава да изплати на кредитора главницата, посочена в т. 1, на 5 бр. вноски, съгласно посочения погасителен план до края на м. май 2024 г. Цитирайки практика на Върховния съд от 1994 г. и такава на ВКС от 2011 г., правейки и извод, че Споразумението между жалбоподателя и Е. Запад има характер на спогодба по чл. 365 от Закона за задълженията и договорите, КЕВР се произнесъл с Решение № Ж – 223 от 14.03.2024 г., с което е прекратил административното производство, като е приел, че „ДИВА-7“ ЕООД няма правен интерес, поради което жалбата е недопустима.

По делото като писмени доказателства са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните писмени документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК, от процесуално легитимирани лица, която обуславя нейната допустимост.

Разгледана по същество е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката – чл. 10 от ЗЕ, а с чл. 22, ал.1, т. 1 и т. 2 от ЗЕ на КЕВР е предоставено правомощието да разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този, и на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги и на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон. В ал. 7 на посочената разпоредба е предвидено, че процедурата по

подаване, разглеждане и доброволното уреждане на споровете се извършва по реда на Наредба № 3/2013 г. В чл. 49, ал. 2, т. 7 от Наредба № 3 е записано, че неразделна част от лицензията са утвърдените общи условия на договори. Съгласно чл. 75, ал. 2, т.1 и т. 2 от ЗЕ комисията провежда контрол за спазване на условията по издадените лицензии.

Съгласно чл. 49, ал. 5 от ПИКЕЕ, „Когато при проверката се установи несъответствие на метрологичните и/или техническите характеристики на средството за търговско измерване с нормираните, нарушения в целостта и/или функционалността на средството за търговско измерване, съмнения за добавяне на чужд за средството за търговско измерване елемент, същото се демонтира и се поставя в безшевнен чувал, който се затваря с пломба със знака на оператора на съответната мрежа и уникален номер. Номерът на пломбата и уникалният номер се записват в констативния протокол. Операторът на съответната мрежа изпраща демонтираното средство за търговско измерване на компетентния орган за метрологичен контрол в срок до 14 дни от датата на проверката.“.

По делото не се установява спор по фактите, а такъв относно приложението на материалния закон.

Видно от представените по жалбата документи, проверката на СТИ с фабричен номер 01751287 е извършена на 19.12.2023 г., като е съставен Констативен протокол с № 3036080/19.12.2023 г. По делото не се съдържат писмени документи, от които да е видно, че смененият СТИ е изпратен за метрологична експертиза в Българския институт по метрология.

В случая КЕВР не е разгледал спора по същество, тъй като е приел, че с подписване на Споразумителния протокол от 19.01.2024 г. жалбоподателят е признал задълженията си по фактурата от 22.12.2023 г., поради което за него не е налице правен интерес.

Действително жалбоподателят е признал с подписа си върху Споразумителния протокол от 15.01.2024 г., че има неизпълнено/непогасено задължение по клиентски номер 540006735057, но това е направено с цел разсрочване на същото. Това обстоятелство не го ограничава от правото му да иска КЕВР да провери дали правилно лицензионното дружество е спазило процедурата по ПИКЕЕ, което от своя страна е различно от признаването на допълнително фактурираната електрическа енергия с фактура № [ЕГН] от 22.12.2023 г.

Видно от датата на издаване самата фактура, това е станало три дни след извършената проверка на 19.12.2023 г., което само по себе си показва, че Е. Запад не е изпратил СТИ за проверка. По тези съображения, настоящият съдебен състав намира, че неправилно ответникът е приел, че не е налице правен интерес за „Дива-7“ ЕООД да обжалва действията на електроразпределителното дружество и да инициира административното производство.

Само за яснота, съдът намира за необходимо да посочи, че не е налице хипотезата на чл. 14, ал. 3 от ГПК вр. чл. 144 АПК, доколкото липсват доказателства за висящ пред гражданския съд спор относно дължимостта/недължимостта на сумата, начислена въз основа на извършената проверка и издадения КП.

На следващо място, КЕВР се произнася по жалби на клиенти срещу ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на

задълженията им по този закон, и на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги, съгласно чл. 22, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Закона за енергетиката. Същото правомощие е предвидено и в чл. 142, ал. 1, т. 1 предложение последно от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Съгласно чл. 75, ал. 2, т. 1 ЗЕ КЕВР провежда контрол за спазване на условията на издадената лицензия, като видовете такъв и функции по осъществяването му са разписани в чл. 76 от ЗЕ. В чл. 49, ал. 2, т. 7 от Наредба № 3/2013 г. е предвидено, че общите условия са неразделна част от лицензията. При това положение, част от регулаторната функция на КЕВР включва разглеждане на жалби на клиенти срещу лицензианти във връзка с изпълнение на задължения по издадената лицензия, в това число и предвидени в одобрените общи условия. Елемент от тези условия е фактурирането на дължимите се от клиента суми въз основа на данните от измерването, както и съдържанието на фактурата, включващо и определяне на стойността на ползваната услуга.

От посочената нормативна уредба произтича както правото, така и задължението на КЕВР да се произнесе по подадената жалба от потребител за неправилно изчислена сума за потребена електрическа енергия, водеща до задължение за заплащането ѝ, при което е неоснователен аргументът на жалбоподателя за намеса на регулаторния орган в гражданскоправни отношения. В този смисъл е напр. Решение № 7476 от 6.07.2023 г. на ВАС по адм. д. № 3506/2023 г.

По тези съображения, съдът намира, че решение № Ж-223 от 14.03.2024 г. на КЕВР е незаконосъобразно и следва да бъде отменено. Доколкото административният орган е прекратил производството пред него, административната преписка следва да му бъде върната с указания да се произнесе по жалба с вх. № Е-11Х-00-22 от 30.01.2024 г., подадена от „ДИВА-7“ ЕООД за произнасяне по същество.

При този изход на спора на жалбоподателя следва да бъдат присъдени сторените съдебно – деловодни разноски в размер на 50,00 лв. за внесена държавна такса, съгласно представения списък по делото.

По изложените съображения и на основание чл. 173, ал. 2, предл. 2 във вр. чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № Ж – 223 от 14.03.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11Х-00-22 от 30.01.2024 г., подадена от „ДИВА-7“ ЕООД срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД.

ИЗПРАЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за произнасяне по жалба с вх. № Е-11Х-00-22 от 30.01.2024 г., подадена от „ДИВА-7“ ЕООД срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на „ДИВА-7“ ЕООД сторените съдебно – деловодни разноски по делото в размер на 50,00 (петдесет) лева. Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ:

